

beide. Denne Bemærkning tror jeg ikke er saa ganske rigtig; thi saaledes som Statsrevisionen nu maa arbejde, vil den meget vanskeligt kunne benytte og ogsaa ligesaa vanskeligt skaffe sig en dygtig Medhjælp. Statsrevisionen maa i det Hele taget arbejde selv, arbejde personlig, ellers vil den ikke kunne naae det Maal, hvortil den maa stræbe. Jeg tror altsaa ikke, at der er Grund til at ønske, at Statsrevisionen faar større Medhjælp, men derimod er der al mulig Grund til at fremhæve, at Statsrevisionen er slet lønnet. Nu kan jeg sige det, uden at Nogen mistænker mig for at være interesseret i Sagen, og jeg vil derfor nu paa Grund af min tidligere Stilling sige, at Statsrevisionen er slet lønnet. Ser man næriere til, vil man maafte ogsaa finde, at det er den eneste Institution, hvis Lønning siden 1848 er bleven nedfat, og det ikke saa ganske lidt. Overalt har man fundet Anledning til at forhøje Lønningerne og vistnok med god Grund; men da man sidst underkastede Statsrevisionens Stilling en moden Overveelse, endte man denne med at nedsette Lønningen, og dette har der efter min Mening ikke været Grund til. Skal der altsaa gøres nogen Forandring med Hensyn herpaa, og det tror jeg, at der er god Grund til, saa maa man forhøje Lønnen. — Men Hensyn endelig til Kunstakademiets Forhold skal jeg gjøre opmærksom paa, at de almindelige Regler, som gjælde for Bevillinger, ikke lade sig anvende her. Kunstakademiets Budget har i tidligere Aar ofte været Gjenstand for Diskussion i Rigsdagen, og denne er endt med, at det under Ejerningsuspiciet blev ordnet paa en ganske eiendommelig Maade. Jeg skal i saa Henseende blot nævne, at der er 8 Lønninger til Raadighed, som give Pensjonsberettigelse, men hvis Pladserne ikke ere besatte, opbevarer Akademiet alligevel Lønningerne og har Ret til at lægge dem sammen med den samlede Sum, og bruger det ikke Pengene i dette Aar, kan det oversføre baade disse Lønninger, og hvad det ikke anvender af den samlede Sum, til næste Aar. Dette er en regnskabsmæssig Kamel af en saadan Størrelse, at det ikke undrer mig, at Statsrevisionen har ondt ved at faae den til at gaa gennem sit fine Naalep. Saaledes er Forholdet, og jeg haaber, at naar man overveier, at det en Gang er vedtaget saaledes, vil man ikke gjøre Indvendinger derimod; Sagen er i og for sig af en meget underordnet Betydning.

Ordføreren (Bajer): Det er ikke mange Bemærkninger, jeg skal tillade mig at gjøre i

Anledning af det, der er yttret af den ærede Minister. Det er meget muligt, hvad jeg iøvrigt ikke kan have nogen Mening om, at det var Hensigten, da der blev givet en Understøttelse til Professor Krarups Enke, at den skulde regnes fra Mandens Død, men saa vidt jeg veed, foreligger der ikke Noget, hvoraf det kan statueres, at dette virkelig var Meningen. Det, som Udvalget imidlertid ønsker at opnaa, tror jeg, er opnaaet ved denne Leilighed, nemlig en Erkendelse af, at der i dette Tilfælde virkelig er afvejen fra de almindelige Regler eller, for saavidt man har antaget, at saadanne bestod, de da nu maa anses for at være ophævede. — Med Hensyn til Friboligerne i Palaiet i Kalleboderne, som vi til daglig kalde Prindsens Palais, veed jeg ikke, hvorvidt Statsrevisionen har været vidende om det paagjældende Forhold. Saavidt mig bekjendt — jeg hufser det ikke tydelig — findes der paa Finantsloven en Post om Leieindtægten af dette Palais, hvoraf man i alt Fald ikke kan se, at der findes Friboliger der. Svadangaar Spørgsmaalet om Staldgaardens Salg, da skal jeg kun udtale, hvad der findes i Betænkningen, nemlig at Udvalget haaber, at Ministeriet snarest vil lade foretage Undersøgelse i den Anledning, ligesom man ogsaa haaber, at Statsrevisionen vil have sin Opmærksomhed henvendt paa Spørgsmaalet. — Det er ingenlunde undgaaet Udvalgets Opmærksomhed, og det kan selvfølgelig heller ikke antages at have undgaaet Statsrevisionens Opmærksomhed, at Theatrets Regnskabsaar ikke falder sammen med det almindelige Finantsaar, men jeg skal fremhæve, hvad der forøvrigt ses af Betænkningen, at der er hengaaet 14 Uger mellem Forespørgslen og Statsrevisionens Betænkningens Afgivelse. Om nu end Svaret mulig ikke nogenlunde hurtig efter Forespørgslen af 11te Juni kunde indløbe, da Regnskabsaaret først sluttedes sidst i samme Maaned, vilde det dog vistnok have været muligt inden 18de September, da Betænkningen blev afgivet, at sende i det Mindste en kortsattet Udsigt eller, om man vilde indskrænke sig til det mindst Mulige, den Oplysning, som det gjaldt om at faae fat paa, nemlig om Gjelden var afbetalt i rette Tid, hvilket man nu først fik at vide — officielt i alt Fald, — da Sagen var til Behandling i Landstinget. — I Anledning af Hovedbestandsrettelsen ved Jonsstrup Seminarium blev det udtalt af den ærede tidligere mangeaarige Statsreviſor, at det vilde være vanskeligt for Statsrevisionen at forskaffe sig mere Medhjælp. Jeg har naturligvis ikke tiltrækkelig Sagkundskab til, at jeg kan fremkomme med noget Stjøn i saa